hêviya gel

Sal 5
Hejmar 37
Tebax 1991

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBİN!

DEVRİMCİ YURTSEVER VEDAT AYDIN HUNHARCA KATLEDİLDİ. DİYARBAKIR'DA DEVLET TERÖRÜ VE KATLİAM. KÜRDİSTAN HALKI DİRENYİOR

Sömürgeci Türk devleti ülkemiz kürdistanda gelişip, büyümekte olan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizi ezmek ve yoketmek için her türden imha ve sindirme planlarını günden güne katmerle ştirerek halkımıza karşı uygulamak istemektedir.

Bu planları gerçekleştirirkende kendi sömürgeci yüzünü SS kararnameleriyle"Anti terör"yasalarıyla örtmek istemektedir.Ama gelişip büyüyen halkimizin devrimci mücadelesi T.C'nin bu sömürgeci yüzünü gün geçtikçe daha çok deşifre edip,mahküm etmektedir.Bütün bunları güren sömürgeci T.C.devleti bu sefer gayri nizami harp adi altinda kontr-gerilla'sini öne sürmektedir.Devreye giren kontr-gerilla ülkemizde seri halinde"karanlık"cinayetler işlemeye başlamıtır.Çünkü bütün Dünyada görüldüü gibi gelişen ve büyüyen ulusal ve toplumsal mücadeleler karşısında acze düşen eğemen güçler ABD emperyalizmi güdümünde olan CİA tarafindan kurulup,eğitilen kontr-gerilla'larla,halk içinde tanınmış devrimcilere ve aydinlara karşı "karanlık"cinayetler işletilip ve böylelikle halk arasında "anarşi ve kaos"yaratıp ve bu yaratığı anarşi ve kaos ortamında halka yönelip,halkı imha etmektir.

Sömürgeci T.C.devleti güdümündeki kontr-gerilla bu "karanlık" cinayetlerine yeni bir halka daha katmak için,kürdistan halkının pek yakından mücadelesiyle tanidiği devrimci aydın insan Vedat AYDIN'ı 5 temuz 1991 tarihinde evinden alıp götürüyordu,gütürülüşünden üç gün sonra V.AYDIN'ın cesedi bir köprü altında bulundu.V.Aydin'a vahi bir ekilde ikence yapılmıştı ve sonra vucuduna 8 kurşun sıkılmıştı.

Bu vahşi ve insanlık dışı uygulamayı güren halkımız,bu sefer sömürgeci T.C'nin hiç beklemediği bir şekilde Vedat Aydın'in cenazesine 100 binleri aşan bir katılım sağlayarak büyük bir direnişle sahip çıkıyordu.

Halkımızın bu direnişi karşısında paniğe kapılan sömürgeci T.C.daha çok azgınlaşarak halkımızın üzerine saldırıya geçiyordu.Bu saldırısı sonucunda onlarca insanımızı pervasızca katledip yüzlercesinide yaraladı.Ama sömürgeci düşman,Diyarbekir direnişinin kürdistan için bir yeni mevzi olmasını engeliyemedi,engelleyemiyecektide.Aksine halkımız Diyarbekir direnişinden aldığı güç ve deneyimle daha büyük direnişler yaratacaktır.Halkımızın direnişi ülkemizin her tarafına yayılacaktır.

Diyarbekir'de halkımızın gerçekleştirdiği direniş dost ve düşman üzerinde büyük etki yaratmıştır.Ve bugünden sonra Kürdistan'da yeni bir dönem balamıştır.Bu serhildan ve direnişler dönemidır.Onun için devrimci saflarımızı daha çok sıklaştırıp,yeni döneme hazırlıklı bir şekilde girmemiz gerekmektedir.Çünkü halkımızın direnişini güren,faşist sömürgeci T.C. devleti'de halkımıza karşı kirli savaşını daha çok tırmandırıp,büyütecektir.Önümüzdeki süreç bunu gösteriyor.Bu günden saflarımızı daha çok sıklaştırıp T.C'nin kirli savaşına karşı devrimci mücadelemizi gelitirip,halkımızın örgütlü gücüyle cevap verelim.Ve hep beraber kürdistanı sömürgecilie mezar etmek için canla,başla çalışalım.Zafer halkımızın örgütlü mücadelesinin eseri olacaktır.

VEDAT AYDIN VE DİYARBEKİR ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

BIJİ SERHILDAN,
BIJİ KURDISTAN

KÜRDİSTAN PATLAMAYA HAZIR, BARUT FIÇISI OLMAYA DEVAM EDİYOR!..

Özellikle son dönemlerde, Kürdistan'ın muhtelif bölgelerinde Özel Harp Dairesine bağlı kontr-gerillanın ölüm mangaları tarafından, sistematize edilerek geliştirilen katliamlar seri cinayetler halinde devam ediyor.

Batman İnsan Hakları Derneği YK.üyesi ve Diyarbakır HEP partisi eski İl Başkanı, Avukat Mustafa Sözer'in arabalarının bombalanması, Özgür Halk, Medya Güneşi dergileri ve İHD, Diyarbakır şubesinin bulunduğu binanın bombalanması, Belediye meclis üyesi Ömer Kaya'nın kurşunlanması, Hilal Belediye Başkanı Yakup Kara ve üç arkadaşının öldürülmesi ile tırmanan "karanlık güçlerin" (!) terör eylemleri en "son" olarakta 5 Temmuz 1991 tarihinde Vedat Aydın'ın alçakça katledilmesi ile doruğa ulaşmıştır.

Kürdistan'da sürdürülen anarşi ve kaos ortamının son halkasına takılan devrimci yurtsever Kürt aydını Vedat Aydın, tüm tehditlere rağmen onurlu bir yaşamı seçerek, halkımızın ulusal demokratik devrim mücadelesinde şehit düşen, diğer şehitler kervanına katıldı. Yiğit direngen ve karralı bir insandı. Bu iğrenç komplonunu kurbanı olan Vedat Aydın yaşanılan bu sürecin "ne ilk ne de son" halkası olacağa benziyor!. Kürdistan'da yaşama hakkının yok edildiği, can güvenliğinin artık kalmadığı, kendi halkının davasına omuz veren, düşünen beyinlerin fiziki olarak ortadan kaldırmayı hedefleyen ölüm mangaları kan kusuyor. İnsan hakları ihlali gözle görülür ve dehşet verici bir faaliyet olmaya devam ederken bu hakların kendisi hala idialleridir...

Kürdistan'da anarşi ve kaos ortamından izlenilen her çeşit provakasyon ve komplo yönteminin altında yatan asıl neden; legal demokratik platformda mevcut-statükoyu zorlayan ve gittikçe gelişen kitlesel hareketleri dumara uğratmak, gelişimini engellemek ve gözdağı vermektir. Bunun içinde; faşist-sömürgeci türk yönetiminin ülkemizdeki çağdaşı uygulamalarına karşı çıkan, onu halk kitleleri nezdinde teşhir etmeye çalışan, tanınan ve bilinen, halk tarafından sevilip sayılan ve onunla bütünleşen insanlar Mit ve kontr-gerilla tarafından hedef alınarak fiziki olarak ortadan kaldırılıyor.

Bu, devletin resmi kurumlarının yaptığı açıklamalarla at-başı giden yeni bir döneme girildiğini gösteriyor; faüist-sömürgeci vahşete karşı gelişen halk mücadelesinin, paramparça ettiği, baskı ve kitlesel terörle ördüğü korku duvarını ek tedbirlerle yeniden örülmek istenildiği bir süreci karekterize ediyor.

5 Temmuz 1991 tarihinde ölüm mangaları tarafından evinden alınarak katledilen ve cesedi Diyarbakır, Elazığ-Maden ilçesi yakınlarında bulunan Vedat Aydın için 10 Temmuz günü Diyarbakır

merkezinde görkemli bir cenaze töreni düzenlendi.

Düzenlenen cenaze törenine Kürdistan'ın dört bir yanından Diyarbakır merkezine akın eden insanlarımız'ın devletin güvenlik güçleri ve Özel Harekat timleri tarafından engellenmesine karşın, 100 bin'in üzerinde bir katılımla, Kürdistan tarihinde bir dönüm noktası yaşanıldı. Kürdistan halkı bir kez daha, -kendi kurtuluşu uğruna sürdürülen kavgada şehit düşen, kendi şehitlerini bağrına basarak "son" vefa borcunu yerine getirdi. Kurtuluş kavgasında Vedat'ları yaşatacağına and içti...

Tüm baskı ve engellemelere rağmen, sürdürülen ve had sahfaya ulaşan devlet terörününde artık kar etmediğini bir kez daha gören faşist-sömürgeci yönetim daha bir hırçınlaşarak bir kitle katliamı gerçekleştirdi. Faşist güvenlik güçleri ve özel hareket timlerinin açtığı ateş üzerine; 15 kişinin ölümüne -ki gerçek rakamın bunun çok çok üstünde olduğu kesinlikle biliniyor- ve yüzlerce kişinin silahla yaralanmasına cop, dipçikle ve kalaslarla vurularak, uçurumdan yuvarlanarak, bir o kadarının ağır biçimde yaralanmasına, yanısıra gözaltına alınmış ve günlerdir işkence çarkından geçirilen yüzlerce insanın içinde de çok sayıda kişinin ağır yaralanmasına neden olmuştur. Ayrıca çok sayıda yabancı basın ve muhabirleri ve milletvekili de tartaklanarak ağır biçimde yaralanmıştır.

Faşist Türk devleti, belli bir plan dahilinde gerçekleştirmek istediği kitle katliamına zemin sağlamak istiyordu. Yaratığı provaksiyon ortamında terör estirmeyi ve halk kitlelerini yıldırmayı ve sindirmeyi hedeflemiştir. Ama nafile; halkımızın kararlı ve inançlı direnişi ile karşılaşınca, istenilen düzeyde amacına ulaşamadı. Ve planı geri tepti. Halkımızdan hak ettiği şamarı, onun eşsiz direnişi ile bir kez daha suratına yedi. Oysa ki, dizginsiz bir terörle, halk kitlelerini yıldırmayı ve sindirmeyi hedeflemişti. Terör yasası ardından tırmandırılan vahşet doruğa ulaştırılmak istenmişti.

Faşist Türk devleti 10 Temmuz günü Diyarbakır'da gerçekleşitrdiği kitle katliamı onun planlarını alt üst ederken, izlediği mantığın tam tersine, Kürdistan halkı tarafından tepki ile karşılanmıştır. Halkı, yıldırma ve sindirmeden ziyade, onun giderek kabaran kini ve nefretini bilemiştir. Gelişen mücadele ile bağlarını güçlendirmiş ve ona olan katılımı hızlandırmıştır. Kürdistan'ın diğer bölgelerinde de büyük oranda tepki ile karşılanmış ve değişik türden protestolarla faşist sömürgeci Türk yönetimi bir kez daha lanetlenmiştir.

Terörle mücadele yasası ardından Diyarbakır'da yaşanan olaylardan sonra, batı'nın bazı kent merkezlerinde değişik türden kıyımlar yaşandı. Devletin güvenlik güçleri ve kontrgerilla, sivil savunmasız insanlar üzerine "rastgele" ateş açarak ölmelerine neden oluyor. İnsanlar, "yakalanmadan", "yargılanmadan" belli bir "kovuşturmaya" tabi tutulmadan kurşuna diziliyor, infaz yerine getiriliyor, ve halkımıza terörist olarak lanse ediliyor.

Bu türden artan saldırganlığın temel nedenlerinden biri, kuşkusuzki çıkarılan terörle mücadele yasasıdır. Bu yasanın, onlara bu iş için tanıdığı; işkence ve bu türden cinayetlerin "görev gereği yapılan doğal bir iş" sayıyor olmasındadır. Bu pervasızlık, artan hızıyla devam ederken, yakalanmaya ve kovuşturmaya yer bırakmıyor, infazı peşinen yerine getiriyor. Mücadele gelişiyor... Faşist-sömürgeci yönetimin Kürdistan'da izlediği politikanın açmazları derinleşiyor. Günün ihtiyaçlarına cevap verebilmenin tarihi fırsatı önümüzde duruyor... Faşist-sömürgeci vahşete karşı gelişen tepki, günbe gün artan bir oranda toplumun çeşitli kesimlerini sarıyor... Kısacası Kürdistan her an patlamaya hazır bir barut fıçısı olmaya devem ediyor.

Olağan üstü bir dönemin, tarihi koşullarının yaşandığı bugünkü süreçte, devrimci hareket; artan oranda gelişen kitle bağının önemini kavramak, yönlendirmek ve daha bir geliştirerek Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde -bir bütün olarak- örgütleyebilmenin ortak, asgari, genel perspektifini yakalamak göreviyle karşı karşıyadır..

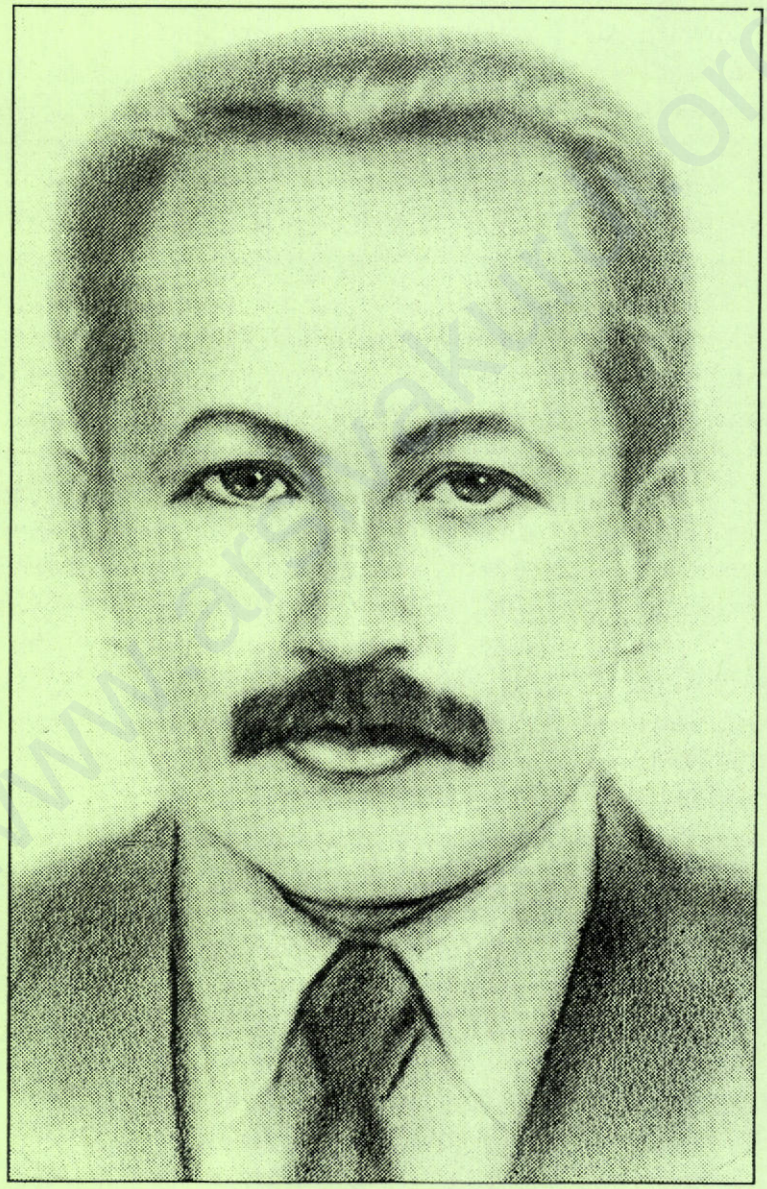
Yurtsever-Devrimci insan Vedat Aydın'ın katledilmesi ve

DİYARBEKİR (AMED) DE HALKIN DİRENİŞİ

Fırat BARAN

Vedat Aydın'ın Hayatı ve Mücadelesi

Vedat Aydın 1953 yılında Diyarbekir'in Bismil'e bağlı Kurd-Haçi köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Bismil'de tamamladı. Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünü 1979 yılında bitirdi.

Öğrencilik yıllarında DDKD saflarında anti-faşist anti-sömürgeci mücadelede aktif olarak yer aldı. 12 Eylül faşist askeri darbesinin yapıldığı günlerde tutuklanıp diyarbakır zindanlarına atıldı. Ama O bu onurlu mücadelesini zindanlarda da sürdürmesini bildi. Faşizmin, devrimcilere karşı başlattığı amansız sindirme ve teslim alma politikalarına karşı, teslimiyet yolunu değil, zindanlarda onurlu bir şekilde direniş yolunu seçti ve teslimiyete karşı boyun eğmedi.

Vedat Aydın 1984 yılında cezaevinden tahliye edildikten sonra da onurlu mücadelesini büyük bir özveriyle sürdürmeye devam etti. Ülkemiz Kürdistan'da yaşanan ve tarihte eşine benzerine rastlanmayan baskı, işkence, katliam ve soykırım politikalarına karşı mücadelede de canla başla çalıştı. İnsan Hakları Derneği'nin (İHD) Diyarbekir ve çevresindeki örgütlenmesinde yer alıp aktif bir şekilde derneğin örgütlenmesi için çalıştı. 1989 yılında İHD Diyarbekir yönetim kurulu üyeliğine seçildi. Dernek bünyesindeki çalışmalarında ülkemizde yaşanan devlet terörüne ve insan hakları ihlallerine karşı amansız bir mücadelenin içinde yeraldı. Sömürgeciliğin ülkemizde yaptığı katliam ve barbarca uygulamalarını bir bir ortaya çıkartmak için büyük çabalar harcadı.

O bu mücadelesinde halkını herzaman yanında gördü ve en büyük desteğide halkından aldı. Halkından aldığı destek ve güçle, halkının kurtuluşu için büyük bir kararlılıkla mücadelesini yürüttü.

Tabii sömürgecilerde bu süreçte Vedat'ın bu mücadelesine karşı sessiz kalamıyorlardı. O'nun bu onurlu mücadelesini sindirimeyen sömürgeci kolluk kuvvetleri Vedat'ı defalarca gözaltına alıp ağır işkencelerden geçirdiler ve bir sürü tehditler yağdırdılar. Ama bu işkence ve tehditler O'nu yıldırmadı, aksine mücadeleye daha büyük bir azim ve kararlılıkla sarılmasını sağladı. Son olarak 28 Ekim 1990'da yapılan İHD 3. olağan kongresinde kürtçe konuşarak Kürt halkının mücadelesini dile getirdi. Bu konuşmasından dolayı tutuklanıp mahkemeye sevk edildi. Tekrar bırakıldıktan sonra da yılgınlığa kapılmadan mücadeleye daha azimle sarıldı. O, bu onurlu mücadelesini, bu yolda canını feda ederek Kürdistan şehitlerinin kervanında onurlu yerini alarak devam ettirdi ve ettirecektirde.

Neden Vedan Aydın?

Vedat Aydın'ın öldürülmeden önceki bir aylık zaman için kontr-gerilla, Kürdistan'da seri halinde cinayetler işlemeye başladı. Bir sürü yurtsever insanımız "esrarengiz" bir şekilde katledildi. Tüm bunlarla yetinmeyen kontr-gerilla kendine yeni bir kurban arıyordu. Bu kurbanda, mücadelesiyle kitleye malolmuş halk tarafından sevilen birisi olmalıydı ve kontr-gerilla cinayetlerine bir yenisini eklemek için Vedat'ın evine gidiyordu.

5 Temmuz 1991 tarihinde Vedat aydın'ın evine gelen ve sivil giyimli polis olduklarını söyleyen 4 kontr-gerilla elamanı tarafından alınıp götürülüyordu. Vedat'ın götürülüşü eşi Şükran tarafından şöyle anlatılıyordu. "Gece kapıyı çalan 4 kişi polis olduklarını söylediler. Ellerinde uzun namlulu silahlar vardı. Benim durumumu gören ve elinde telsiz olan biri 'bacı korkma ifadesine baş vurup yarın bırakacağız' dedi. Vedat polisleri tanıyordu yoksa gitmezdi." açıklamasında bulunuyordu. Partili arkadaşları da emniyet amirliğine baş vurarak, Vedat Aydın'ın kaçırıldığını ve şehrin giriş-çıkışlarının kontrol altına alınmasını istemişlerdi. Ama emniyet yetkilileri hiç bir şey yapmayıp, herhangi bir tedbirde alma gereğini duymamışlardı. Çünkü bu olayı gerçekleştirenler zaten kendi adamları ve bilgileri dahilinde gerçekleştirilmiş bir olaydı.

Vedat Aydın evinden alınışından 3 gün sonra cesedi, Diyarbakır/Maden karayolu üzerindeki bir köprünün altında bulundu. Cesede yapılan otopsi sonucunda, ağır işkence sonucunda kolları kırılmış, kafası parçalanmış ve vucuduna 8 kurşun sıkılmıştır.

Cenaze Töreninde AMED'de Halkın Direnişi

Diyarbakır'da toplanan binlerce araçlık konvoy cenazeyi almak için Maden'e doğru yol aldıkça konvoya her taraftan katılım oluyordu.

Kürt halkı Vedat'ı son yolculuğunda da yanlız bırakmıyordu ve 8 bini bulan araç konvoyuyla Maden'e doğru saat 08.00 sıralarında yola çıkıyordu. Halkımız bu sefer daha azimle ve kararlı olarak yola çıkıyordu. Kürdistan'da uygulanan vahşet ve katliamlara sessiz kalamıyacağını dünyaya duyurmak istiyordu. Kürt halkı Vedat'ın cenazesiyle sömürgeciliğe en büyük cevabını direnişle vermek istiyordu.

Türkiye ve Kürdistan'ın diğer değişik yerlerinden gelen kitlelerin katılımıyla, Halk 10 Temmuz günü Kürdistan'ın kalbi Diyarbekir'de toplanıyordu. Konvoy yola çıkarken daha çok katılım oluyor ve konvoydaki araç sayısı on binin üzerine çıkıyordu.

Konvoy Maden'e vardıktan sonra cenaze işlemleri tamamlanıp, cenaze Şükran Aydın'a teslim edildi. Şükran Aydın cenazeyi alırken yaptığı konuşmada, Vedat'ın polisler tarafından öldürüldüğünü belirtti ve gerçek suçlunun devlet olduğunu söyledi.

Konvoy tekrar Diyarbekir'e doğru yol aldıkça **BİJİ KURDİSTAN, VEDAT AYDIN NEMİRE** sloganları yeri göğü inletiyordu. Yol boyunca dizilmiş insanlar bir ağızdan haykırıp tezahhürat ediyordular.

Konvoy Diyarbekir'e yetişmeden evvel özel timler, askeri komandolar, tank ve panzerlerden oluşan kuvvetler şehrin bütün önemli noktalarını

denetim altına almışlardı. Zaten bu çalışmalarına dünden başlamışlardı 9 Temmuz'dan itibaren şehire girişi yasaklamışlardı. Konvoyun geçiş güzargahındaki bütün yollar kesilmiş ve panzerlerle barikatlar kurulmuştu ve şehrin önemli noktalarına vurucu timler yerleşmişlerdi.

Kent merkezindeki törene istasyon meydanında başlandı. Burada toplanan 100 bini aşkın kitleye yönelik olarak Vedat Aydın'ın kardeşi kısa bir konuşma yapıyordu, konuşmasında ağabeyinin polisler tarafından katledildiğini belirtiyordu. Ardından Sümer Cami'sinin bulunduğu alanda HEP Genel Başkanı Fehmi Işıklar bir konuşma yapıyordu. Fehmi Işıklar konuşmasında şöyle diyordu: "Vedat Aydın'a sıkılmış kurşunlar Kürt halkına sıkılmış kurşunlardır." diyor ve konuşmasına şu şekilde devam ediyordu. "Hiç bir yurttaşımız gece geç saatlerde hiç kimsenin davetine katılmasın, gerekirse evinde çatışsın, ölsün. Devlet yetkililerine, Cumhurbaşkanı, Başbakan ve İçişleri Bakanına sesleniyorum. TV'ye çıksınlar, 'sizden özür diliyoruz. Bundan sonra gece geç vakitte kapınız çalınmayacak çalınsada gitmeyin desinler'" diyordu. Ve devamla "Kürt halkı özgür olmadığı sürece, Türk halkı da özgür olamaz. Katliamlarla kürt sorunu çözümlenemez. Bir kez daha ilan ediyorum, gerçek terörist devlettir." gerçeğini dile getiriyordu.

Fehmi Işıklar'ın konuşmasından sonra halk cenazeyi defnetmek için mezarlığa doğru yol almaya başladı. Saat 16.00 sıralarında cenaze konvoya Mardin kapı mezarlığına doğru yol alıyordu. Ön tarafta yürüyen çocuklar yanından geçilen TRT binasını taşlıyorlar. Bunu fırsat bilen faşist kolluk kuvvetleri tarafından kitlenin üzerine ateş açmaya başlıyorlardı. Bu ateş sonucu kitleden ölen ve yaralananlar oluyordu. Ama bu ateş sonucuda kitle dağıtılamadı ve kitle yoluna devam edip mezarlığa ulaştı. Defin işlemlerinden sonra da faşist kolluk kuvvetlerinin provaktiv saldırıları daha çok şiddetlenerek sürdürülüyordu. Halk büyük bir olgunluk içerisinde ve HEP yöneticilerininde çabasıyla geri dönmeye başladı. Ne var ki, yeniden Mardinkapı karakolu önünde polis barikatlarıyla karşılaşıldı. Polis kuvvetleri panzerler desteğinde saldırıya geçmeye başlıyordular. Diğer taraftan, kitle üzerine sis ve göz yaşartıcı bombalar atılırken, kitlenin üzerine önden ve arkadan ateş edilmeye başlanıyordu. Halk bilinçli olarak, Dicle nehrine doğru sürüklendiriliyordu. Nehrin her tarafı uçurumlarla kaplı olduğu için, binlerce insan kendisini bu uçurumlardan atmak zorunda kalıyordu, yüksekliği 20 metreden fazla olan bu uçurumlardan düşen insanların çoğuda yaralanıyordu.

Diğer taraftan özel timler HEP'in otobüsüne ateş açarak lastiklerini patlattılar ve camlarını kırdılar. Kırılan camlardan içeriye sis bombaları atarak milletvekillerini ve basın mensuplarını dışarı çıkartılar. Dışarıda milletvekilleri ve basın mensupları feci bir şekilde tartaklandılar ve dayak yediler. Bu saldırı sonucu HEP Genel Başkanı Fehmi Işıklar, Milletvekilleri Ahmet Türk, Adnan Ekmen, İbrahim Aksoy çeşitli yerlerinden yaralandılar.

Olaylar sonucunda onlarca ölü ve binlerce yaralı vardı. Yaralananların bir çoğu polis korkusundan hastahanelere bile götürülemiyordu. Çünkü hastahanelerde yatan bir çok yaralıyı polis gözaltına alıp sorguya çekiyordu, yaralıların can güvenliğinden endişe edilmektedir. Şu ana kadar tespit edilen ölülerin adları şöyle: 1.Gülsüme Fırat, 2.Ceylan Oral, 3.Zülfikar Yağan, 4.Nevzat Kelekçi, 5.Bahattin Tufan, 6.Ömer Ata, 7.Hurşit Bulut, 8.Mahmut Tayfur, 9.Askeri Sarıhan, 10.Behzat Özkan, 11.Şehmuz Akyol, 12.İbrahim Elezgiroğlu

Olayları takip eden günde şehirde bir sessizlik hüküm sürüyorduve ortamda hala gerginliğini sürdürüyordu. Şehirde adeta ilan edilmemiş bir sokağa çıkma yasağı vardı.

Evet, Diyarbekir'de geçen olaylara baktığımızda her şey apaçık ortada görünüyor. Bunlar Koçgiri'de, Zilan'da, Şeyh Said harekatında Ağrı'da, Dersim'de kürt halkına karşı uygulanan soykırım ve yok etme planlarını sürdürmek istiyorlar ve gelişen Kürt ulusal mücadelesini boğmak istiyorlar. Ama sömürgecilerin şunu unutmaması lazım, Bugün Kürdistan halkı tek ses halinde sömürgeciliğe karşı canla başla mücadele etmek için her türlü azim ve kararlılığa sahiptir. Kürt halkı, Kürdistan'ı sömürgeciliğe mezar edecektir. Hiç bir güç Kürt halkının ulusal mücadelesini engelleyemez. Halkımız emin adımlarla günden güne yarattığı ve güçlendirdiği kurtuluş mücadelesiyle zafere doğru emin adımlarla yürümektedir. Zafer mutlaka ve mutlaka direnen ve sömürgeciliye karşı isyan bayrakların dalgalandıran halkımızın olacaktır.

Diyarbekir olayları sürecinde gerçekleştirilen diğer eylemlere gelince aynı gün Kürdistan ve Türkiye'nin değişik yerlerinde Amed'le dayanışma için bir seri eylem ve gösteriler yapıldı. Bu eylemlerde devlet terörü kınanıp, protesto edildi. Ve yoğun bir şekilde kepenk kapatma eylemleri yapıldı, korsan yürüyüşler düzenlendi. Diğer bazı yerlerde faşist güçler ve halk arasında çatışmalar çıktı. Ayrıca olayları takip eden günlerde Türkiye ve Kürdistan'ın bir çok yerinde seri eylemler yapılıp sömürgeci devlet terörü kınanıp protesto edildi.

SÖMÜRGECİ FAŞİST TÜRK ORDUSUNUN GÜNEY KÜRDİSTAN'A BARBARCA SALDIRISI

Cihan Dılşad

Sömürgeci, işgalci faşist türk Ordusu Güney Kürdistan'a bir kez daha vahşice saldırdı.Havadan yoğun uçak bombardumanıyla, karadan tankı, top ve havan roketi ateşiyle Kürdistan'ın engin dağları yakıldı, sivil yerleşim alanları yıkıldı. Güney Kürdistan'da 40 km'lik alanda kan deryası oluşturuldu. Kuzey Kürdistanlı devrimci yurtsever gerillalardan onlarca militan (TC'nin resmi açıklamasına göre 35 kişi) katledildi. Güney Kürdistanlı sivil halktan yüzlerce kadın, çocuk, ihtiyar, TC uçaklarının barbarca akınları sonucu yaşamını yitirdi.

Emperyalizm ve sömürgecilik Kürt halkına karşı çok yönlü, büyük komplolar düzenlemektedirler. ABD emperyalizmi "Güneydeki Kürt halkını Saddam'a karşı koruma maskesi altında tamamiyle Kürdistan'a yerleşmek istiyor. Kuzey Kürdistan'ın Şırnak ve Silopi yörelerine yerleştirilen "Çevik Güç"ün esas amacı Kuzey Kürdistan'daki Kürt devrimci hareketini bastırmak, dize getirmektir.

SÖMÜRGECİLİĞİN RESMİ POLİTİKASI

Kuzey Kürdistan'a "Hazır Çekiç"in yerleştirilmesi, sömürgeci faşist TC devlet terörünün artırılması, ölüm mangaları, yargısız infazlar, iğrenç bir şekilde yürütülen kirli savaş yöntemleri faşist Tc devletinin resmi politikası haline gelmiştir.

Kuzey ve Güney Kürdistan sömürgeci faşist TC ve Irak'ın atış poligonu haline gelmiştir. "Sınır ötesi harekat" adı altında bazen Irak sömürgecileri gelip Kuzey Kürdistan'ı bombalıyorlar. Birçok kez de TC sömürgecileri gidip Güney Kürdistan'ı bombalıyorlar.

Irak Baas rejimi ve TC sömürgecileri Kürdistan halkına karşı sürekli işbirliği halinde olmuşlardır. Her iki sömürgeci güç sınırda provakasyonlar yaratmak öbür tarafa sarkmak amacıyla suni bahaneler icat edip ve vahşi saldırılarını başlatıyorlardı. "Sınır ötesi" harekat düzenlemek, artık sömürgeciliğin olağan resmi politikası haline gelmiştir.

"SINIR ÖTESİ" SALDIRILAR

Birinci saldırı:

Sömürgeci TC'nin faşist işgalci ordusu ilk kapsamlı "sınır ötesi harekat"ını 13 Mayıs 1983'te gerçekleştirdi. O dönemde de bugünkü saldırı gibi, saldırının amaç ve hedeflerini "Türkiye'yi rahatsız eden eşkiyayı ininde vurmak" şeklinde sundular. Oysaki, o dönemdeki esas amaçları Saddam'a yardımcı olmak ve Güney Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerine darbe vurmaktı. Sömürgeci faşist TC'nin daha sonraki bir çok saldırılarının da esas hedefi hem Güney hemde Kuzey Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini söndürmeye çalışmaktı.

Sömürgeci faşist Irak ile Türkiye arasında "sıcak takip" anlaşması adıyla imzalanan protokolle her iki sömürgeci güç "sınır ötesi" saldırı harekatlarını dünya kamuoyu önünde "yasal" bir zemine aturtmaya çalıştılar.Her iki sömürgeci, işgalci devlet Kuzey ve Güney'deki Kürt halkının düşmanıdırlar. Bunlar Kürdistan'ın her iki parçasında birbirlerinin bekçiliğini üstlendiler.

İkinci saldırı:

TC'nin militarist barbar ordusunun Güney Kürdistan'a ikinci büyük saldırısı 15 Ağustos 1986 tarihinde gerçekleştirildi. Bu iknci saldırıda Malatya ve Diyarbakır'dan kalkan uçaklar Lak 1 peşmerge üssünü ve Lolan ile Nebatiye yörelerindeki peşmerge, askeri üslerini (kamplarını) bombaladılar.

Sömürgeci TC'nin Güney Kürdistan'a yaptığı "sınır ötesi" askeri harekatlara karşı uluslararası alanda hiçbir caydırıcı tepki yapılmadı. sadece son saldırıda Almanya, İsveç ve İsviçre TC'nin bu saldırısını kınayıp, protesto ettiler. Türkiye'deki tüm sömürgeci burjuva partileri kendi devletleri yanında yer alarak tüm bu saldırıları onaylayıp desteklediler. Bu saldırıları en çok destekleyenlerde en başta faşistleşen ırkçı Ecevit ve ırkçı, şoven ve hatta "sosyal faşist" bir politika izleyen SHP oldu.

Üçüncü saldırı:

Güney kürdistan'a yönelik TC'nin barbar saldırısının üçüncüsü de 4 mart 1987 de icra edildi. Önceki saldırılardan daha kapsamlı ve vahşice bir saldırı olan bu harekatta ezici çoğunluğu sivil halk olmak üzere 800 kişi katledildi.

SALDIRININ NEDENLERİ

Bir bütün olarak Kürdistan halkına karşı açık bir düşmanlığı ve vahşi bir savaşı ifade eden bu "sınır ötesi" harekat'ların önemli bir nedeni de

Güney ve Kuzey Kürdistan ulusal kurtuluşçu güçlerin, her iki parçada siyasal faaliyet gösteren tüm devrimci yurtsever örgütlerin kendi aralarında kurabilecekleri ittifakları sabote etmektir. Her iki parçadaki yurtsever örgütler arasında suni çelişkiler yaratıp onları birbirine düşürmek sömürgeci TC'nin en önemli taktiklerinden biridir. Faşist TC'nin son saldırısının esas amacından birisinin bu taktiğini uygulamak olduğu ve bunda belli bir masafe katedip, nispeten bir başarı elde ettiği gözler önündedir. Sömürgeci TC devletinin "sınır ötesi" son saldırıları sonucunda Güney Kürdistan'daki yurtsever güçlerin içine girdikleri olumsuz tavırları ve özellikle Muhsin Dizai'nin açıklamaları, TC devlet politikasının yukarıda bahsettiğim taktiklerini nasıl hayata geçirdiğinin açık göstergesidir.

Türk sömürgeciliğinin, Güney Kürdistan'a barbarca saldırısının önemli nedenlerinden bazılarıda: 1.Yıpranan orduya prestij kazandırmak. 2.Seçim yatırımı ve oy kaygıları 3.Tekelci Türk burjuvasinin emperyalist amaçlı yayılmacı amacıdır.

ORDUNUN PRESTİJİ

12 Eylül faşist darbesinden sonra Türk ordusunun prestiji düşerken, özellikle ordunun Kürdistan'daki ulusal direniş hareketiyle baş edememesi ve her geçen gün gelişip, serpilen ve yükselen Kürt ulusal demokratik hareketinin gelişmesini engelliyememesi Türk ordusunun prestijini sıfıra indirmişti. Barbar Türk ordusu bu vahşi saldırısıyla yıkılan moral kaynağını yükseltmek ve prestijini yükseltmek için Kürt halkına karşı bu kanlı saldırıya baş vurdu. Tabii bunun yanında faşist Türk ordusunun militarist-işgalci karekteri, gerici, ırkçı şoven kemalist geleneği ve sömürge Kürdistan'ıkaybetmemek için sömürgeci türk devletinin vurucu gücünü oluşturduğu için Kürdistan'da bu vahşet ve katliamını sürdürüyor.

OY KAYGISI VE ANAP'IN SEÇİM YATIRIMI

Sömürgeci burjuva partisi ANAP'ta oy kaybetme kaygısıyla erken seçim yatırımı yaparak, Kürt halkına karşı yürüttüğü bu kirli savaşla, oylarını daha da çoğaltmak arzusundadır. ANAP faşist rejimi kitlelerin dikkatini iç sorunlardan dış sorunlara kaydırmak için bir çok yönteme başvurmaktadır. Faşist ANAP hükümeti kitlelerin dikkatlerini işsizlik, geçim sıkıntısı, yoksulluk ve durgunluktan, sınır ötesi operasyonuna çekiyor. Zaten faşist Güney Kürdistan'a saldırmasından hemen sonra ANAP hükümeti yeni bir zam paketini açıkladığı gibi, erken seçim önerisini de ortaya attı.

EMPERYALİST AMAÇLI YAYILMACI POLİTİKA

Sömürgeci tekelci türk burjuvasinin emperyalist amaçlı yayılmacı politikası ise bilinmektedir. Tekelci Türk burjuvazisi elinde tuttuğu sömürge Kürdistan ve ilhak ettiği Kıbrıs'ın yanı sıra kendisine yeni, yeni sömürü alanları aramaktadır. Türk tekelci burjuvazisi gözünü yeraltı ve yerüstü kaynakları zengin olan Güney Kürdistan'a dikmiştir. Sırtını ABD emperyalizmine dayanan Türk tekelciliği, hegemonya peşinde koşan, yayılmacı bir güç olduğunu Güney Kürdistan'ı işgal etmekle daha açık bir şekilde göstermiştir.

Güney Kürdistan'ı işgal eden barbar Türk ordusu ve Türk sömürgeciliği, oradan kolay kolay geri çekilmeme kararındadır. Faşist TC devletinin üst düzey yetkililerinden sızan ve günlük burjuva gazetelerinin köşelerinde değindikleri haberlere göre "Türk ordusu Kuzey Irak'tan (G.Kürdistan, bu) geri dönmeyecek oraya yerleşecektir." 8 Ağustos tarihli Milliyet gazetesinde köşe yazarı Yalçin Doğan devletin bu resmi kaynaklarından edindiği bilgilere dayanarak şöyle diyor: "Türkiye başlattığı kara harekatından kısa sürede geri dönmeyecek. Irak'a giren komandolar on kilometre kadar yürüyecek. Asıl önemlisi gittikleri yerlerde ha-

KURTALAN'DA TÜRK ORDUSU PROTESTO EDİLDİ

Sömürgeci Türk ordusunun Güney kürdistan'da yürüttüğü"sınır"ötesi haraketi protesto etmek için k.kürdistan'da protestolar yapılmaya başlandı.İlk protesto olayları Mardin ve çevresindeki kazalarda siki bir şekilde kepenk kapatma eylemine gidilerek gerçekleştirildi.

Öteyandan siirt'ın-kurtalan ilçesine bağlı köylerden binlerce kişinin yapmak istediği yürüyüş faşist kolluk kuvetlerinin saldırılarına uğradı.Edindiğimiz bilgilere göre kurtalan'a bağlı beykent köyünden başlayıp,çevre köylerden gelen yurtseverlerin katılımıyla büyüyen ve sloganlar eşliğinde kurtalan ilçe merkezine doğru yapılan yürüyüş kasaba girişinde faşist kolluk kuvetleri tarafından engellenmek istendi.Buna karşı olarak köylüler slogan atarak yürümeye çalıştılar.

Bütün bunları hazedemeyen kolluk kuvetleri halkın üzerine silahlarıyla saldırdı.Bu vahşi ve çirkef saldırı sonucunda Salih Koş isminde bir yurtsever hayatını kaybetti ve Şemsettin Aslan isminde bir yurtsever ağır,onlarcası'da hafif şekilde yaralandılar.Adı geçen yöremizde gerginlik hala devam etmek tedir.

kim noktalar oluşturarak, orada kalacaklar."

Sömürgeci TC devletinin emperyalist amaçlı yayılmacı politikasının esas hedefinin Güney Kürdistan'daki MUsul ve Kerkük şehirlerinin işgali olduğu öteden beri bilinmektedir. Bu konuda Kürt ulusal demokratik hareketinin çıkardığı yayınlarda bir çok yazı ve mekaleler yayınlandı. Türk devleti Musul ve Kerkük'ü işgal stratejisinden hiç bir zaman vazgeçmediği gibi, asıl amacı ulusal ve uluslararası koşulları yaratarak oraları bir an önce işgal etmektir. Türk sömürgeci tekelci burjuvazisinin bu emperyalist amaçlı yayılmacı emellerini, yılların gericisi, ırkçı, şoven, faşist köşe yazarı Güneri Civaoğlu 8 Ağustos tarihli; Sabah gazetesindeki köşe yazısında şu şekilde dile getirmektedir. "Irak'a harekatın amacı sadece PKK'yı vurmak mıdır? Güvenlik kuşağı bağlamında, orada yerleştikten sonrasına dönük bazı düşüncelerde olmaz mı? Örneğin Musul-Kerkük'e uzanan ve orada petrollerin hiç değilse bir bölümüne el konulacak fiili durumu şimdiden yaratmak da kafalarda olamaz mı?"

Sömürgeci Türk burjuvazisinin kafasında olan asıl amaç Musul ve Kerkük'e sarkmak, oraları işgal ve ilhak ederek, sömürgeleştirmektir.

Tekelci Türk burjuvazisinin emperyalistleşme historisi hegemonyacı ve yayılmacı bir politikayla pekişerek, gelişme ve büyüme arzularını kamçılayarak onu alt emperyalist bir konuma doğru evrimleştirmektir.

Türk tekelci burjuvazisinin gelişme özellikleri, tekelci bir polis devletinin oluşturulması, barbar Türk ordusunun ABD emperyalizminin yardım, destek ve katkılarıyla ortadoğu'da en güçlü ve tek güç haline getirilmesi, vb. göstergeler, Türk tekelci devletinin alt emperyalizme evrimleşmesi sürecinin çoktan başladığını ve bugün daha tamamiyle olmasa bile genel karekter itibariyle alt emperyalist bir devlet olma özelliklerine sahip bir konuma gelmiş bulunmaktadır. Güney Kürdistan'ın işgali şunu açıkça gösterdi ki, "Misak-i Milli" sınırları, Türk tekelciliğinin emperyalist amaçlarına dar geliyor.

DÖRDÜNCÜ "SINIR ÖTESİ" VAHŞİ SALDIRI

Faşist Türk ordusunun Güney Kürdistan'a 4.cü büyük ve kanlı saldırısı önceki 3 saldırıdan daha kapsamlı ve büyük bir askeri güçle yapıldı. Bu saldırıda F.4, F.104 ve fantom uçakları, zırhlı puma helikopterleri, tanklar ve uzun menzili toplar kullanılmaktadır. Faşist işgalci Türk ordusu askeri, sivil ayrımı yapmaksızın 40 km'lik alanda tüm kampları ve sivil yerleşim birimlerini bombalamaktadır. Türk savaş uçaklarının 132 sorti yaparak napalm, kazan ve misket bombalarıyla sürdürdükleri vahşi saldırı Güney Kürdistan'daki geniş bir sivil yerleşim bölgesini hedef almıştır. Xaxurke, Serman, Zimekan, Deşta, Diyana gibi sivil yerleşim alanlarının yoğun olduğu ve mülteci kamplarının bulunduğu bu alanlara yönelik hava saldırılarında 300'den fazla kişi hunharca katledilirken yüzlerce kişi de yaralanmıştır.

Faşist Türk ordusunun hava kuvvetlerinin yanı sıra 40 bin kişilik dağ komandosu, binlerce piyade ve özel tim mensubu ile 1500 kadar köy korucusunun katıldığı bu barbar ve kanlı saldırı Kürdistan'ın 3 parçasının yurtsever güçlerini hedeflemiştir.

Sömürgeci işgalci Türk ordusu İran Kürdistan Demokrat partisi İKDP)nin askeri kamplarına da saldırmışlardır. Edindiğimiz bilgilere göre Türk ordusuna karşı en büyük direnişi gösteren ve günlerce çarpışan İKDP'nin yiğit peşmergeleri olmuştur. İKDP bu çarpışmalarda 10 peşmergesini şehit vermiştir. Buna karşın Türk ordusunundan yüzlerce askeri öldürüp, yaraladıkları gibi, 50 askeri de esir almışlardır. Ayrıca aldığımız haberlere göre Türk uçaklarına karşı ağır makineli uçaksavar silahları da İKDP peşmergeleri kullanmış ve 5 uçak ile 3 halikopter düşürmüşlerdir.

TC'nin faşist kurmay başkanlığının açıklamasına göre bir asker ve bir köy korucusu öldürülmüş, karşı taraftan da 35 militan öldürülmüştür. Tabii bu açıklama temelsiz ve yalan bir açıklamadır.

Faşist Türk ordusunun Güney Kürdistan'ı işgali sürüyor. Türk barbar ordusunun bu saldırı ve katliamlarına karşı suskun kalmak iğrenç bir tavır ve utanç verici bir durumdur. ABD emperyalizminin desteğiyle başlatılan Türk ordusunun bu saldırı ve katliamlarına karşı gelmek, protesto etmek herkesin bir insanlık görevidir. Tüm dünya halkları bağımsızlığı ve özgürlüğü için can veren ve her türlü fedakarlığı gösteren Kürdistan halkına yardımcı olmalı, aktif destek vermelidir. İlerici insanlığın, insan hakları savunucularının ve tüm dünya halklarının yardımı ve desteğiyle Kürdistan halkı zafere ulaşacaktır.

Kürdistan halkı, emperyalist ve sömürgecilerin iğrenç, utanç verici plan ve komplolarını boşa çıkartacak, bağımsızlığa ve özgürlüğe doğru ulusal demokratik, devrimci yürüyüşünü emin adımlarla sürdürecektir.

OKUYUCULARA!...

Yer darlığı nedeniyle Paul de BEDAR'ın Kürdistan'da İngiliz Kampanyası 1918-1919 başlıklı çeviri yazısına yer veremedik özür dileriz. Bu ve benzeri yazıları gelecek sayımızda yayınlıyacağız.

H. Gel

DEVLET TERÖRÜ VE KONTR-GERİLLA

Lokman POLAT

Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki devlet terörü her geçen gün daha da boyutlanıyor. Kürt halkı üzerindeki ulusal baskı ve zulüm had safhaya ulaşıyor. Sömürgeci vahşet bütün iğrençliğiyle sürüyor. Her gün devlet güçleri eliyle insanlar katlediliyor.

Sömürgeci faşist TC, egemenliği altındaki sömürge Kürdistan'ı elinde tutmak için her türlü barbarca uygulamalarla, işkenceyle, soykırım tehditleriyle ve yer yer jenosid uygulamalarla Kürt halkına karşı yıldırma ve yoketme politikasını uygulamaktadır.

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak, ulusal uyanışı engellemek için dizginsiz bir teröre başvuran sömürgeci faşist türk devleti baskı ve katliamlarına yeni bir halka ekleyerek Kürdistan'ın kalbi Diyarbekır (Amed) de yeni bir katliam daha yaptı.

Diyarbekir'deki katliam sömürgeci Türk devletinin bilinçli, planlı bir şekilde uyguladığı bir jenosid hareketidir. Her tarafı kanla sulanan Kürdistan'ın toprakları bir kez daha kanla sulandı. Sömürgeci barbar Türk devletinin kan kusan, vahşet saçan tankı, panzeri, halikopteri ve canavarlaşmış özel timleri yediden yetmişe çocuk-ihtiyar, kadın erkek demeksizin bir bütün olarak mazlum Kürt halkının üzerine yaylım ateşini açarak onları katlettiler. Kürdistan bir kez daha kan deryasına dönüştü. Diyarbekir'deki bu vahşi katliam sömürgeci türk devletinin kanlı çehresini ve terörist yapısını bir kez daha gözler önüne serdi.

10 Temmuz'da Diyarbekir'de yapılan katliam sömürgeci TC devletinin direk uygulamaya koyduğu alçakça bir saldırı ve terördür. Sömürgeci TC kurulduğundan beri Kürdistan'da hep baskı ve terör uygulamıştır. Türk barbar sömürgeciliği Kürdistan'da kan dökmayi, can almayı olağan günlük politika haline getirmiştir.

Bağımsız bir ülke, özgür bir toplum ve çağdaş bir halk olmak için dişe diş, kararlı bir mücadele sürdüren Kürdistan halkının bu haklı ulusal kurtuluş mücadelesi faşist türk sömürgecilerini telaşa düşürmüştür. Bu telaş devleti daha da hırçınlaştırmış, barbarlaştırmıştır. Sömürgeci devletin kanlı terörürünün esas nedeni Kürdistan halkının yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinin durdurulamaması ve her geçen gşn daha da gelişmesidir. Sömürgeci işgalci ordusuyla, mitiyle, itiyle, özel harp dairesiyle, kontr-gerilla denilen hayvanlaşmış "ölüm mangaları"yla Kürdistan halkına kan kusturan, kitlelere yönelik kanlı terör estiren faşist sömürgeci Türk devleti, Kürdistan halkının mücadele azmini kıramıyacak, zafere olan inancını zedelemiyecektir. Kürt halkının şanlı direnişi zafere dek sürecektir.

KONTR-GERİLLA

5 Temmuz 1991 tarihinde HEP Diyarbekir İl Başkanı Vedat Aydın, sivil giyimli silahlı 4 kişi tarafından evinden alındıktan 3 gün sonra cesedi Maden ilçesi yakınında bulundu. Bazı basın yayın organlarında Vedat Aydın'ın kontr-gerilla tarafından kaçırılıp öldürüldüğü yazıldı. Bazı yayınlarda da sanki Kontr-Gerilla'nın devletten ayrı, bağımsız, illegal bir örgüt olduğu izlenimi bırakıldı. Bazı burjuva politikacıları ve burjuva basın yayın organları Kontr-Gerilla var mı? yok mu? gibi gülünç tartışmalara girdiler. Türk solu'nun Kemalist kesimi de öteden beri TC devletine karşı olmadıkları ve son Türk devletini kollayıp, korudukları için Kontr-Gerilla'yı devletten ayrı bir illegal kurum olarak göstermek için özen gösterdi. Bazıları da Kontr- Gerilla örgütüne faşistlerin sızdığını ve "faili meçhul" cinayetlerin işlendiğini belirtiler.

Kontr-Gerilla direk devlet bünyesinde oluşmuş, devlete bağlı, devletin gizli bir terör örgütüdür. Türkiye'deki sömürgeci faşist devletin bu terör örgütünün resmi adı Özel Harp Daire'sidir. (ÖHD) Özel Harp Dairesi direk Genel Kurmay Başkanlığına bağlı bir kurumdur. ÖHD'nin bugün esas olarak görev alanı Kürdistan'dır. ÖHD'ye bağlı

Kontr-Gerilla timleri (diğer bir deyişle ölüm mangaları) Sömürgeci TC'nin işgalci ordusuyla, sivil, resmi, siyasi polisiyle, valisi ve bölge valisiyle birlikte uyum içerisinde çalışmakta, faaliyet göstermektedir. Sömürgeci faşist Türk devletinin Kürdistan'da yönetme yöntemlerinden birisi de Kontr-Gerilla faaliyetleridir. Kürdistan bugün Kontr-Gerilla yöntemlerinin en yoğun biçimde uygulandığı bir alandır.

Sömürgeci faşist Türk devleti elbetteki bünyesindeki kanlı faşist bir terör kurumlaşmasını deşifre edemez. Faşist sömürgeci TC, Kürdistan'da halka karşı işlenen suçların ve katliamların sorumlusu Kontr-Gerilla'dır deyip işin içinden çıkmaya çalışıyor. Onun içindir ki Vedat Aydın'ı siyasi şubeye bağlı 4 polis tarafından evinden alınmasına rağmen, polis Vedat Aydın'ı gözaltına almamıştır diye açıklama yapmaktadır. Hilal Belediye Başkanı da faşist ordu karargahının 5-10 km ötesinde devletin ölüm mangaları tarafından hunharca katledilmesine rağmen, TC'nin resmi açıklamalarında devlet güvenlik güçlerinin olaydan haberleri olmadıkları şeklinde açıklanılmıştır.

Diyarbekir emniyeti de güya Vedat Aydın'ın katillerini bulmak için emniyet görevlilerinden bir araştırma ekibi oluşturup, bu ekip güya Vedat'ın katilerinini bulacakmış. Oysa ki Vedat'ın katilleri bizzat Diyarbakır emniyetinin siyasi şubesine bağlı 4 polistirler. Eli silahlı ve sivil giyimli bu 4 polis gece yarısı Vedat'ın kapısını çalıp "biz polisiz, seni emniyete kadar götüreceğiz" dediklerinde, Vedat da eşine "ben bunları tanıyorum polistirler" demiştir.

Devlet bağlı Kontr-Gerilla birimleri sadece Türkiye'de değil, CİA'nın önerisiyle NATO'ya bağlı tüm ülkelerde kurulmuştur. Bizzat CİA tarafından finanse edilen Kontr-Gerilla bu ülkelerde "Gayri nizami harp" ve "Psikolojik savaş" taktiklerini uygulamaktadır.

NATO'ya bağlı tüm bu ülkelerde oluşturulan Kontr-Gerilla'nın her ülkede ayrı bir kod ismi olmasına rağmen esas olarak aynı işleri görmektedirler. Kontr-Gerilla'nın İtalya'daki kod ismi "Gladyo" du. Lüksemburg Başbakanı Jagues Santer Kasım ayında yaptığı açıklamada "Türkiye'dekinin kod adı Kontr-Gerilla'dır" dedi. Kontr-Gerilla'nın Türkiye'deki resmi adı ise "Özel Harp Dairesi"dir. Sömürgeci TC'nin üst düzey devlet görevlileri "Özel Harp Dairesi"nin varlığını red etmedikleri gibi bizzat Genel Kurmay Başkanlığı sözcüleri yaptıkları açıklamalarda "Özel Harp dairesi" Güneydoğu'da (Kürdistan'da-bu) görev başındadır" diye belirtiyorlar.

7.ci Kolordu Komutanı ve Doğu, Güneydoğu (Kürdistan) illeri sıkıyönetim eski komutanı olan ve Diyarbakır cezaevini cehenneme çeviren Kemal Yamak o dönemde aynı zamanda "Özel Harp Dairesi" başkanıydı. Kemal Yamak bugünde TC devletinin en yüksek kurumu olan cumhurbaşkanlığı danışmanıdır.

Kontr-Gerilla'nın "Gayri Nizami Harp" ve "Psikolojik Savaş" taktiklerine dayalı kitle pasifikasyon yöntemi ve her türlü insanlık dışı kirli savaş yöntemleri çok iğrenç ve en acımasız bir şekilde Kürdistanda uygulanmaktadır.

Evet, bugün Kürdistan'da devlet eliyle işkence, cinayet ve katliamlar yapılmaktadır. Fiili infazlar günlük olarak uygulanmaktadır. Sömürgeci TC devletinin bu vahşi ve dizginsiz terörünün hedefi bir bütün olarak Kürdistan halkıdır. Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi karşısında paniğe kapilan sömürgeci TC devleti hertürlü kirli ve iğrenç oyunlarını sahneye koyarak Kürdistan'da terör estirmekte katliamlar düzenlemektedir.

Yüzyıllardan beri kendisine dayatılan köleliği ve aşağilanmayı rededen Kürt halkı büyük bir azimle, kararlılıkla ve fedakarca ulusal direniş mücadelesini sürdürmektedir. Bu dirençli mücadeledir ki sömürgeci işgalci güçleri acz ve şaşkınlık içerisinde bırakmaktadır.

Mücadele özgürleştirir. Esas olarak ezilen mazlum halkları özgürleştiren de kendi onurlu ve görkemli mücadeleleridir. Bugün Kürdistan halkının devrimci ulusal direniş mücadelesi karşısında, TC devletinin sömürgeci politikası iflas etmiştir.

KÜRDİSTAN'DAKİ VAHŞETİ PROTESTO ETMEK KAÇINILMAz BİR GÖREVDİR!..

Hazırlayan: Lezgin YEZDAN

-Faşist, Türk devletinin Kürdistan'daki vahşetine seyirci kalmayalım!..

-Onu mevcut olanaklar ölçüsünde, en redikal araçlarla teşhir edelim!..

Faşist-sömürgeci Türk devletinin Kürdistandaki vahşetini protesto etme ve uluslararası düzeyde bir kamuoyu yaratmak amacıyla 28 Mart 1990 tarihinde Danimarka Türk hava yolları bürosunu işgal eden hareketimiz, TSK taraftarlarından bir gurup arkadaşımız tutuklanarak uzun bir süre içeri alınmıştı.

Aradan geçen bir yıllık süreden sonra faşist Türk yönetiminin dayatmaları sonucunda açılan dava, 22 ve 23.5.1991 tarihleri aqrasında yapılan duruşmada sonuçlandı. Arkadaşlarımız toplam olarak 60 bin civarında Danimarka kronu veya 450 gün hapis cezasına çaptırıldı. Ancak bir üst mahkemeye yapılan itirazlarla davanın daha redikal bir hatta sürdürülmesi bekleniliyor.

Aradan geçen zaman aşımı ve eylemin bir başka ülkenin toprakları üzerinde gerçekleşmiş olmasına karşın, TC'nin ırkçı ve sömürgeci karekterine vurulan her dolaylı veya dolaysız darbenin, halkımıza karşı büyüyen kin ve nefretine neden olması bakımından hazırlanan savunmanın bazı bölümlerini H.Gel okuyucularına sunmayı yararlı gördük.

Faşist-sömürgeci TC devletine vurulan her darbe, onun, halkımıza karşı artan zulüm ve vahşetini alenileştirecektir...

Oysaki alenileşen zulüm ve vahşet karşıtını doğurmakta gecikmiyor...

Biz, 28 Mart 1990 tarihinde Türk Hava yolları bürosunu işgal etmekten "suçlu bulunarak yargılanmak" üzere buraya çağrılmış bulunuyoruz.. Görüldüğü gibi burada bir suçlu aranılarak yargılanmak isteniliyor.

Evet suçluyu bizde yargılamak istiyoruz.

Kimdir bu suçlu?

Ve suçu nedir?

İsterseniz birlikte arayalım ve birlikte yargılıyalım.

Uluslararası insan hakları ve hukuk kuralları çerçevesinde.

Biz suçluyu yargılamaya ant içmiş bir halkın evlatları olarak üzerimize düşen görev ve sorumluluğu yerine getirmeye adayız...

28 Mart 1990'da TSK taraftarı bir gurup arkadaş olarak, Türk Hava Yolları bürosunu işgal ettik. Çünkü Kürdistan'ın muhtelif bölgelerinde bir katliam yaşanıyordu; Mardin, Cizre, Silopi, Midyat, Derik, İdil, Diyarbekir, Ergani ve Elazığ bölgelerinde halk kitlelerine karşı toplu bir katliam sürdürülüyordu.

Kürdistan'da sürdürüle gelen vahşete yeni bir sayfa daha ekleniyordu. Uluslararası demokratik kuruluşlar, kamuoyu sessizdi. İnsanlık değerleri bir kez daha ayaklar altına alınıyordu. İnsan hakları, barış ve demokrasi şampiyonları yeni bir sınavla karşı karşıyaydılar...

Böylesi bir durumda katledilen bu halkın evlatları olarak sessiz kalamazdık. Uluslararası "insan hakları" adına "barış" ve "demokrasi" adına, Kürdistan'da gelişen -insanlık dışı,

çağ dışı-uygulamalar karşısında hiç kimse bizden sessiz kalmamızı istiyemezdi...

Türkiye devleti, Kürdistan'da ırkçı, sömürgeci ve asimilasyoncu bir politika izliyor... Türkiye, Kürdistan sömürgesini idari kararlarla emirlerle, buyruklarla yönetmektedir. Bu yönetimin temel politikası devlet terörüdür. Böylesi bir yönetimde insan haklarının kırıntısı bile yoktur.

Nitekim;

Türkiye daimi temsilciliği vasıtasıyla Avrupa konseyine baş vurup, Avrupa insan hakları sözleşmesinin 15. maddesini gerekçe göstererek; Elazığ, Dersim, Van, Diyarbekir, Mardin, Siirt, Hakkari, Batman ve Şırnak illerinde insan haklarına saygı gösterme prensiplerini askıya aldığını 23 Ağustos 1990 tarihinde; "Türk devletinin Avrupa insan hakları sözleşmesini Kürdistan'da uygulamayacağına" ilişkin olarak, Avrupa konseyi genel sekreteri Catharina Lalumiere resmen gönderdiği bir mektupla bildirmiştir.

Söz konusu bu karar, Kürdistan'da baskının, işkencenin ve yoğun insan hakları ihlalinin kabulünün resmi tescili ve bir utanç belgesi değilmidir?..

Yine böylesi bir durumda sessiz kalmamız beklenebilinirmiydi!

Amacımız; Kürdistan'da yaşanılan şağ dışı vahşeti protesto etmekti. Bu vahşete dur denilmesi için uluslararası düzeyde bir baskı unsuru oluşturmaktı. O yüzden büroya girdiğimiz zaman personele zarar vermedik. Polisin baskı ve şiddet uygulaması; arkadaşlarımızı sopa ve coplarla tartaklaması ve yarattığı pravakasyon ortamında, göz yaşartıcı gaz kullanması, arkadaşlarımızın ağır yaralanmasına neden olmuştur. Dolayısıylada büroda da hasar meydana gelmiştir. Yaratılan bu ortamda da personel gaz'ın etkisinden sersemlemiştir.. İddia edildiği gibi bilinçli olarak personele zarar verilmediği gibi, bürodada ağır tahribatta yaratılmamıştır.

Huzurunuzda polisin bu tutumunu protesto ediyoruz. 'Demokratik bir ülkenin' kolluk kuvvetlerinin tavır ve davranışlarıyla pek bağdaşmıyor!

Halkımızın katledilmesine karşı, insanlığı duyarlı kılmaya çalışmamız, polisin bize dayak atmasını gerektirmiyordu. Ama ne yazık ki, öyle gelişmedi. Üstelik ellerimiz arkadan kelepçelenerek götürüldüğümüz polis istasyonuna kadar hem yolda dayak atıldı, hemde uzun bir süre içerde tutulduk...

.....

Evet, Sayın Yargıç ve Mahkeme Üyeleri;

1990 Mart ayı boyunca Kürdistan'da ölüm ve kalım mücadelesi vardı... Bu Kürt halkının yaşama kavgasıydı.. Varolabilmenin, ayakta kalabilmenin onurlu bir insan gibi yaşayabilmenin kavgasıydı.

Bu vatanı ve ulusu bölünmüş, parçalanmış ve uluslararası sömürge statüsü içinde zincire vurulmuş, köleleştirilmiş mazlum bir halkın yaşama savaşıydı. Bu 30 milyonluk bir nufüse sahip bir halkın yüzyıllara dayalı yaşanan bir dramıydı.

Sahneye konulmak istenilen kitylesel soykırımın 20.ci yüzyılın son çeyreğinde dünya kamuoyunun gözleri önünde uygulanma pravasıydı.. Ama dünya devletleri ve kamuoyu sağır ve dilsizdi.

Evet, bu sadece Kuzey Kürdistan'da yaşayan 15 milyonluk kürt halkının meşru müdafa hakkı. Faşist-sömürgeci Türk devletinin çizmeleri ve dipçiği altında inleyen bir halkın ayaklanmasıydı.

Tarihinde baskı, sömürü ve zulme boyun eğmeyen ama, her defasında her ayağa kalkışında çağdışı iğrenç katliamlarla yok edilmeye çalışılan bir halkın, bir kez daha top-yekün imhaya karşı başlattığı bir halk ayaklanması, doruğa çıkan bir halk savaşıydı.

Bu savaş, bugün'de tam acımazsızlığıyla devam ediyor.

Evet, bu savaş devam ediyor...

Bugün askeri yenilgi de alabilir, yenilebilirde...

www.arsiv.kurdi.org

Ama savaş devam ediyor. Mazlum bir halkın savaşıdır, meşru ve haklı bir savaştır.

Onun yengisi, zaferi, son neferi kalıncaya kadar, mutlaka başarıya ulaşacaktır. İnsanlık tarihinin gelişimi, bunu defalarca kez kanıtlamıştır. Bunu tersine çevirmek hiç bir gücün imkanı dahilinde değildir.

Güneş balçıkla sıvanamaz....

Evet, Sayın Mahkeme Heyeti, Mart 1990'da yaşanan kısaca buydu...

Ve bugün biz köklü "demokratik geleneklere sahip bir ülkede, yok edilmek istenilen bir halkın evletları olarak burada mahkum edilmek isteniliyoruz!

Aslında, yargılanması ve mahkum edilmesi gereken Türk devletidir. Onun, Kürdistan'da mazlum Kürt halkına karşı yürüttüğü iğrenç ve çağ dışı savaştır.

Yargılanması ve mahkum edilmesi gereken, Kürdistan'da yürütülen devlet terörüdür... Devletin, yargı, yürütme ve yasama organlarıdır. Kürdistan'da özel yönetimidir, Olağan üstü bölge valiliği, özel kolordu vb. gibi kurumlardır.

Yürütülen iğrenç savaşın uygulayıcılarından, Hakkari Tugay Komutanı Altay Tokat şöyle diyor;

"...Benim sistemimde olsa çok kısa süre bunları yok edebiliriz. Kendi sistemimuyguladığı taktirde değil insan ot bile bitmez. Güneydeki komşumuz, (Irak) 50 yıldır kendilerine karşı savaşan insanları bir harekatla hepsini yok etti. Biz istesek onları yok edebiliriz." Söz konusu edilen burada Irak faşist-sömürgeci yönetimin 1988'de kimyasal silah kullanarak yarattığı Halepçe dramıdır. Beş bin insanımızın katledilmiş ve bir o kadarı da sakatlanmıştır.

Nitekim, Türkiye Kürdistan'ında da olsa kimyasal silahlar, yakıcı biyolojik silahalar kullanılıyor. Ama bay Altay Tokat'lının iddia ettiği kimyasal silahlarla top-yekün bir imha hareketidir.

Örneğin;

Ağrı eski belediye başkanı, Kürdistan Kurtuluş Ordusu yük. Ask.Konsey üyesi ve arkadaşları, Kürdistan'da yürütülen iğrenç savaşa müdahale hazırlığı içinde bulundukları 1988 Ekim ayının başlarında, Toriasan dağlarında Türk askeri birlikleri ile girdikleri çatışmada kimyasal ve yakıcı bombalar kullanılarak katledildiler. Örnğin parçalanan cesetleri televizyon ekranlarında'da gösterilerek, çuvallara doldurularak Siirt şehir merkezi çöplüğü olan Kasaplar deresine atıldılar. Televizyonda, teröristlerle girilen çatışmada, Türk silahlı kuvvetleri tarafından vurulan hain bölücüler olarak lanse edildiler. Yine Kürdistan'da baskıya, zoraki göç ettirme politikasına ve katliamlara karşı başkaldıran yüzlerce direnişçi insan bu türden yakıcı bombalarla öldürülerek bu dereye atıldılar.

Siirt kasaplar deresi, cumhuriyet tarihinden bu yana ortaya çıkarılan onlarca toplu mezarlardan biridir. Köpeklerin insan cesetlerini parçalaması üzerine, kamuoyunun gündemine girerek büyük bir yankı uyandırdı. Yapılan kazılarda çok sayıda insan cesedi çıkınca askeri bölge ilan edilerek söz konusu kazılara son verildi. Tarihçesi eskidir, 1900'lere dayanıyor. Katledilen Ermenilerin binlerce cesedinin bu dereye atıldığı bilinmektedir..

Kürt halkının günlük yaşamının bir parçası haline gelen baskı, katliam ve göç ettirme uygulamasından bir kaç örnek daha vermek istiyoruz; Cumhuriyetin ilanından bu yana, inkar ve imha politikasının önemli sonuçlarından, tesbit edilebilinen toplu mezarlardan bazıları; Palo, Varto, Munzur, Zilan, Sefo, Xretel ve Kasaplar Dersidir. İki ay içerisinde Xretel'de 20, Sefo deresinde 33 yoksul Kürt köylüsü katledilmiştir. Sorgusuz-sualsiz hiç bir günahı ve suçu olmayan bu insanlar sadece Kürt oldukları için öldürülüyorlardı.

Yine,

"Yakala ve öldür" emri ile yüzlerce Kürt köylüsünün ölümüne neden olan Tunceli Tugay Komutanı Tuğgeneral Osman Çitim alehinde dava açılması bir yana, Askeri Şura toplantısında terfi ettiriliyordu. Osman Çitim artık Tümgeneral. Öldür emri ödül almayı gerekli kılıyordu artık.

12 Eylül sürecini pekiştirme amacıyla 25.10.1983 tarihinde yürürlüğe konulan 2935 Olağanüstü Hal yasası, 10 Nisan 1990'da çıkarılan 413 ve bu izleyen 424 ile 425 sayılı kanun hükmünde kararnameler zinciri özel bir anayasa niteliğine bürünmüştür. Esas amaç, devlet otoritesini şiddetle tesis etme, Kürdistan ulusal ve toplumsal muhalefetini sindirmektir.

SS Kararnameleri, 1925 Takriri Sükun yasasının 1927 "Bazı Eşhadın Şark Mıntıkasından Garb Vilayetlerine nakline dair kanun" ile Köy koruculuğu sisteminin ilkini oluşturan "İzale-i Şekavet" kanunu ve Tunceli Kanununun yaniden horlatılmasıdır.

Sansür, sürgün ve yargı bağımsızlığının zedelenmesi, Bölge Valiliğinin uygulanması, yaşam hakkı dahil tüm insan hak ve ihlallerini içeriyor.

Sayıları 30 bine varan Köy koruculuğu sistemi oluşturuldu, aşiretler silahlandırıldı. Tüm bunlar yoksul Kürt köylüsünün ve direnişçi güçlerin imhasına yönelik atılan adımlardır. Kürt toplumunun en küçük hücrelerine kadar bölünüp parçalanmasıdır.

Diğer taraftan halka karşı her türlü şiddet uygulanarak kırsal yöreler tamamen boşaltılmak isteniliyor. Özellikle Botan bölgesi.

Örneğin;

Şırnak ilinin 130 köyü ve 81 mezrasının tümü, boşaltılmış. Köylüler köy

koruculuğunu kabul etmedikleri gerekçesiyle boşaltılmış ve bedelkleri ödenmeden topraklarından zorla göç ettirilmişlerdir. Şehir merkezlerine olan göç nufüs oranının dışında, 25 bini aşkın yoksul Kürt köylüsü, yaşlı, kadın ve çocuğuyla kendi ülkesinde mülteci durumuna düşürülmüş, Siirt, Şırnak ve van ilinin varoluşlarında, kurulan kıl çadırlarında yaşamak zorunda bırakılmışlardır. Yine bölgede Uludere, Çatak, Basa, Eruh ve pervari'de köylerin boşaltılması tüm hızıyla sürüyor. Diyarbakır insan hakları derneği şubesinin, 1990 Temmuz ayına ait verdiği istatistik bilgiler, bu bakımdan çok ilginçtir; Pervari'de 16 köy, Uludere'de 9 köy ve mezra silopi'de 4 köy, Siirt merkezine bağlı 8 köy, Gercüs'te 3 köy, Van'ın Gürpınar ilçesine bağlı 35 köy tamamen boşaltılmış". Bunlar, Kürdistan'da sürdürülen devlet terörü ve zoraki göç ettirme politikasının kısmi verileri. Bu uygulamalar, Cumhurbaşkanı, Başbakan ve iki muhalefet parti liderleri arasında varılan mutabakat'ın son uç ve son döneme ilişkin bazı verileridir.

Yine, 10 Haziran 1990 tarihinde Şırnak ili Çevrimli (Göre) köyünde, köy koruculuğunu kabul etmeyen ailelerden çoğu kadın ve çocuk 27 kişi katledilmiştir.

Cizre ilçesi Yeşilyurt köyünde insanlar toplu dayak ve işkenceden geçirildikten sonra insan dışkısı yediriliyor. Köylülerin şikayeti üzerine, olay uluslararası kamuoyuna yansıdı ve bir hayli tepki topladı. İlgililer hakkında her hangi bir cezai yaptırım uygulanabilmiş değil.

Son olarak, iğrenç ve çağdışı bir örnek daha vermek istiyoruz;

1980 yıllarında, Bismil, Silvan, Viranşehir ve Malazgirt köylerinde Türk güvenlik güçleri komandolar köye giriyor, erkekleri, kadınları, çocukları ve yaşlıları köy meydanlarında topluyordu. Sonra yetişkin erkekleri ayırıyordu. Bu erkekleri çırıl çıplak yapıyor, erkeklik organlarına ip bağlıyordu, bu ipi kadınların eline veriyordu. Onları bu vaziyette dipçik zoruyla köy meydanında dolaştırıyordu. Dünyanın hiç bir yerinde insanlar, toplumlar bu tür hakaretlerle karşı karşıya kalmamıştır.

Kürdistan'da her gün, her saat ve her an, yüzyıllardır yaşanan baskı ve zulmü kitap satırlarına sığdırmak mümkün değildir. Koçgiride, Şeyh Said hareketinde, Ağrıda, Zilan deresinde, Dersimde milyonlarca insan yerinden-yurdundan zorla sürülmüş ve yüzbinlerce insan katledilmiş ve bir o kadarı da sakat bırakılmıştır. Kürdistan'da terör halkın güncel yaşamıyla et ve tırnak gibi bütünleşmiştir.

Bugün Güney Kürdistan'da (Irak Kürdistanı) çağın en büyük trajedyası yaşanılıyor. Faşist Saddam rejimi tarafından başlatılan dünyanın en büyük kitle katliamı gerçekleştirilmek isteniliyor. Ve her gün iki bin kişi, çocuk, kadın ve yaşlı açlıktan, susuzluktan ve soğoktan ölüyor. Kullanılan kimyasal silahlarla binlerce insan katlediliyor. Ve katliam devam ediyor. Kürtlerin dramı sürüyor... Onları kaderimidir bilinmez!?..

İşte ana hatlarıyla, -bir kaç örnekle- Kürdistan'daki uygulamalara sadece dikkatleri çekmeye çalıştık.

Ve neden hala burada "yargılanmak" istendiğimizi "anlayabilmiş" değiliz;

-Batılı anlamda "Köklü demokratik geleneklere" sahip bir ülkenin yapısıyla çelişiyor. İnsan "haklar" "demokrasi" ve mevcut hukuk sisteminin belli oranda buna elvermediği kanısındayız.

-Mevcut faşist-sömürgeci Türk yönetiminin dayatmaları söz konusu olabilir. Bu Danimarka devleti açısından talihsizlik olmalı. Ama her şeye karşın biz buna "ihtimal" vermiyoruz!. Yani mevcut ilişki sisteminin kördüğümünde vurulmak istenilen bir halkın tarihi gerçekliği yatmaktadır.

-Eylemin amaç ve hedefinin yanlış anlaşılması veya aksettirilmesi durumudur...

.....

Kısacası biz böylesi bir davanın açılmasını Danimarka hükümeti açısından bir talihsizlik olarak görüyor ve değerlendiriyoruz. Ama her şeye karşın nedenlerimiz veya gerçeklerimiz irdelendiğinde bize hak verilebileceğinden kuşkumuz yoktur.

Halkımız, özgürlüğe, demokrasiye ve adalete susamıştır. Kürt halkı ülkesinin efendisi olmak, ülkesinde bağımsız bir halk olarak, dünya halkları arasında yerini alma mücadelesi veriyor.

Bağımsızlık için ayaklanan bir halkın amacına ulaşmasını önleyebilecek hiç bir zor sistemi mevcut olagelmiş değildir.

KÜRT HALKINA SIKILAN KURŞUNLARI LANETLİYORUZ

Sömürgeci-faşist TC devletinin ölüm mangaları (kontr-gerilla) tarafından işkence ile katledilen yiğit devrimci yurtsever VEDAT AYDIN'ı ve Diyarbekir'de yapılan cenaze töreninde katledilen yurtseverleri saygıyla anıyoruz.

Kürdistan halkına karşı yürütülen baskılar, işkence ve katliamlar, Kürt halkının ulusal kurtuluş ve sosyalizm mücadelesini engelleyemeyecektir. Kürdistan devrim şehitleri mücadelemizde ölümsüzleşecektir.

TSK Taraftarları (Almanya, Danimarka, İsveç, Avusturya, Fransa, İsviçre ve Norveç)

1 MAYIS'TA EMPERYALİZME VE SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM...

1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Bu tarihi günde bütün dünya işçileri aynı amaçla eylem alanlarını dolduruyor. Zulmü ve sömürüyü lanetliyor,emperyalizme ve savaş kışkırtıcılığına karşı sınıf kinini dile getiriyor.

1 Mayıs'ın biz TSK'lılar için ayrı bir anlam ve önemi vardır. TSK, 1986 1 Mayıs'ında, Kuzey Kürdistan'da, yenilgi döneminin yaşandığı, yılgınlığın ve çürümenin boy verdiği bir dönemde, marksist-leninist ilkelere sahip çıkarak kuruldu. 5 yıllik sürede ülke zemininde ve yurt dışında ağır sorumluluklar yüklenerek mücadelesini sürdürdü.Emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı yürüttüğü savaşta onlarca şehit vererek, bölgedeki ilerici güçler arasında saygın yerini aldı. Bu bilinçle hareket eden TSK militanları, her 1 Mayıs'ta, günün anlamına uygun olarak, önderlerimizin çizdiği yolda, birlik ve mücadele bayrağını dahada yükseltmek amacıyla savaş alanlarına yürümekteler.

İşçiler, emekçiler, kardeşler...

Günümüz dünyasında, barış ve silahsızlanma çokça söz ediliyor. Avrupadan silahlar sökülüyor. Bunlar bir yönüyle olumlu gelişmelerdir. Ancak, emperyalizm silahsız ve savaşsız yaşayamıyor. Silah tekelleri silah üretmekten geri kalmıyor. Sosyalist sistemin içine düştüğü bunalımdan da yararlanan emperyalistler, savaş kışkırtıcılığına devam ediyor. Avrupadan sökmek zorunda olduğu silahları yoksul ülkelerin halklarına karşı kullanarak dolara çeviriyor. Bölgesel savaşlarda en modern silahları yoksul halklar üzerinde deniyor. Son körfez savaşı bunun açık bir örneğidir. Emperyalizm bu savaşta, Saddam'ın yayılmacı emellerini de kullanarak, Ortadoğu'yu yeniden işgal etmiş bulunuyor. Bu nedenle bölgemizde, işçi sınıfı, emekçi kitleler ve ulusal kurtuluş hareketleri her zamankinden daha fazla birliğe ve dayanışmaya muhtaçtır. Bölgemizi savaş ocağına çeviren emperyalist ve sömürgeci güçlerden kurtulmanın tek çaresi, Bölge halklarının kendi gerici iktidarlarına ve emperyalizme karşı birleşmeleri ve birlikte savaşı yükseltmeleridir.

Bugün Kürdistan'ın tüm parçalarında sömürgeci güçlere karşı amansız bir savaş sürdürülüyor. Güney Kürdistan'da halk ayaklanması devam ediyor. Bu halk ayaklanması Kürdistan sorununun çözümünü tüm dünyaya dayatıyor. Şimdiye kadar Kürt sorununa kulaklarını tıkayan emperyalist güçler, bu gelişmeler karşısında boş durmuyorlar. Gelişen mücadeleyi kontrole almak ve ulusal kurtuluş mücadelesini rayından saptırmak için soruna el atmış bulunuyor. Kürdistan'ı kendi çıkarları için parçalayanlar, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın kurulmasından korkuyorlar. Bölgedeki silahlı direniş odaklarını tasfiye etmek ve ulusal kurtuluş mücadelelerini boğmak istiyorlar. Bu nedenle bölgede bağımsız bir Kürt devletinin kurulmasını engellemeye çalışıyorlar, bu nedenle Filistin sorununu, Filistin halkının meşru temsilcileri dışında çözmeye (!) çalışıyorlar.

Bugün Türkiye'de çıkarılan yasalarda aynı amaca hizmet etmektedir. Kürt dili üzerindeki yasağın kaldırılması, "şartlı salıverme" vb. olaylar bir aldatmacadır. Sömürgeci Türk devleti bu oyunlarla "Terör Yasası"nı kamuoyundan gizlemek istemektedir. TC bu terör yasasıyla devlet terörünü geliştirmek, Türkiye ve Kürdistan halklarının direnişçi güçlerini kitlelerden soyutlamak ve kimilerini masa başına çekip etkisizleştirmek istiyor. Sömürgecilerin bu oyunlarını bozmak için birleşmek ve mücadeleyi dahada yükseltmek gerek..

Tüm dünya ilericileri, emperyalizmin dünyaya hakim olmak istediği, özellikle bölgemiz Ortadoğu'da baskı ve sömürüsünü arttırdığı, ulusal kurtuluş güçlerini silahsızlandırıp uysallaştırarak saf dışı bırakmak istediği günümüzde, emperyalizmin yeni dünya düzenine karşı birleşmek ve savaşı geliştirmek göreviyle karşı karşıyadır.

Bu anlamda, Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşını desteklemek, O'nu emperyalizmin oyunlarına karşı korumak ve Kürt halkıyla dayanışma içinde olmak, dünya işçi sınıfının ve ilericilerinin enternasyonalist görevidir.

-Emperyalizmin dünya hakimiyetine karşı birleşelim ve savaşalım..

-Kahrolsun emperyalizm ve sömürgecilik..

-Yaşasın ezilen ve sömürülen halkların ulusal kurtuluş mücadelesi

-Yaşasın 1 Mayıs...

Tevgera Sosyalist a Kurdistane
Ortadoğu Temsilciliği

Yazışma Adresi:
Box 34055
100 26 Stockholm/Sweden

Postgiro
Héviya Gel-149796-5
Stockholm/Sweden

Abone şartları:
Bir yıllık-35 DM.
120 isveç Kronu

Författares bokmaskin
Stockholm 1991